

Відчуття осені

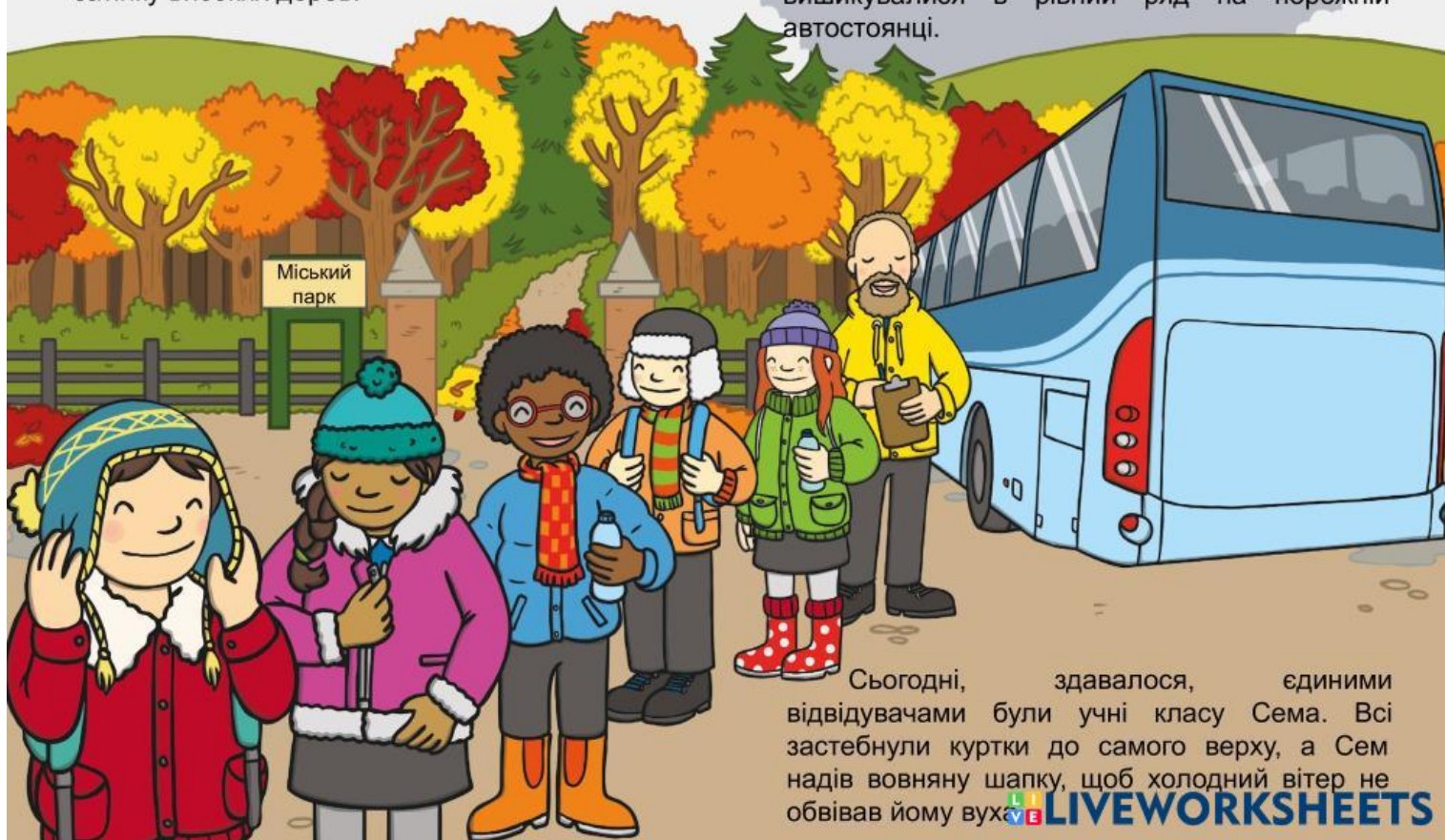
Сем весь тиждень з нетерпінням чекав на шкільну екскурсію. Він з захопленням дивився у вікно автобуса, а його друзі весело базікали біля нього.

Рівні дороги рідного міста Сема залишилися позаду, і тепер автобус трясся і підстрибував на крутих схилах і в крутих поворотах. Незважаючи на це, водій весело наспівував, не виявляючи жодних ознак занепокоєння.

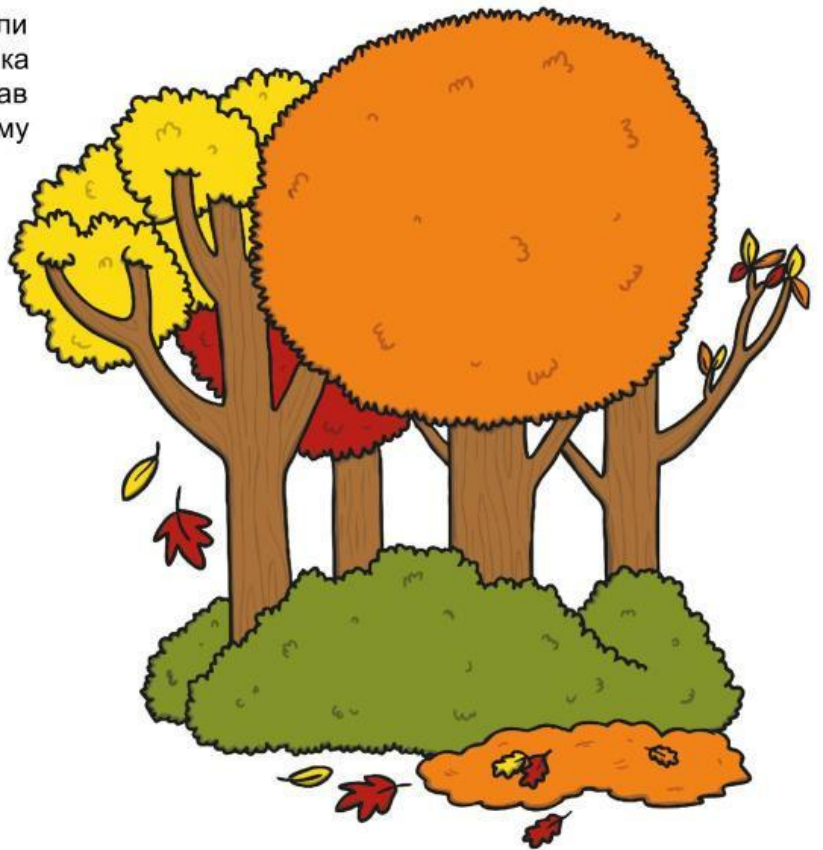
Через деякий час автобус звернув на вузьку дорогу, яка прямувала на велику кам'янисту автостоянку. Водій припаркував автобус у затінку високих дерев.

Діти зібрали свої шкільні сумки та пляшки з водою і почали повільно рухатися по проходу. Вони зіскочили зі сходів автобуса і вишикувалися в рівний ряд на порожній автостоянці.

Сьогодні, здавалося, єдиними відвідувачами були учні класу Сема. Всі застебнули куртки до самого верху, а Сем надів вовняну шапку, щоб холодний вітер не обвівав йому вуха.

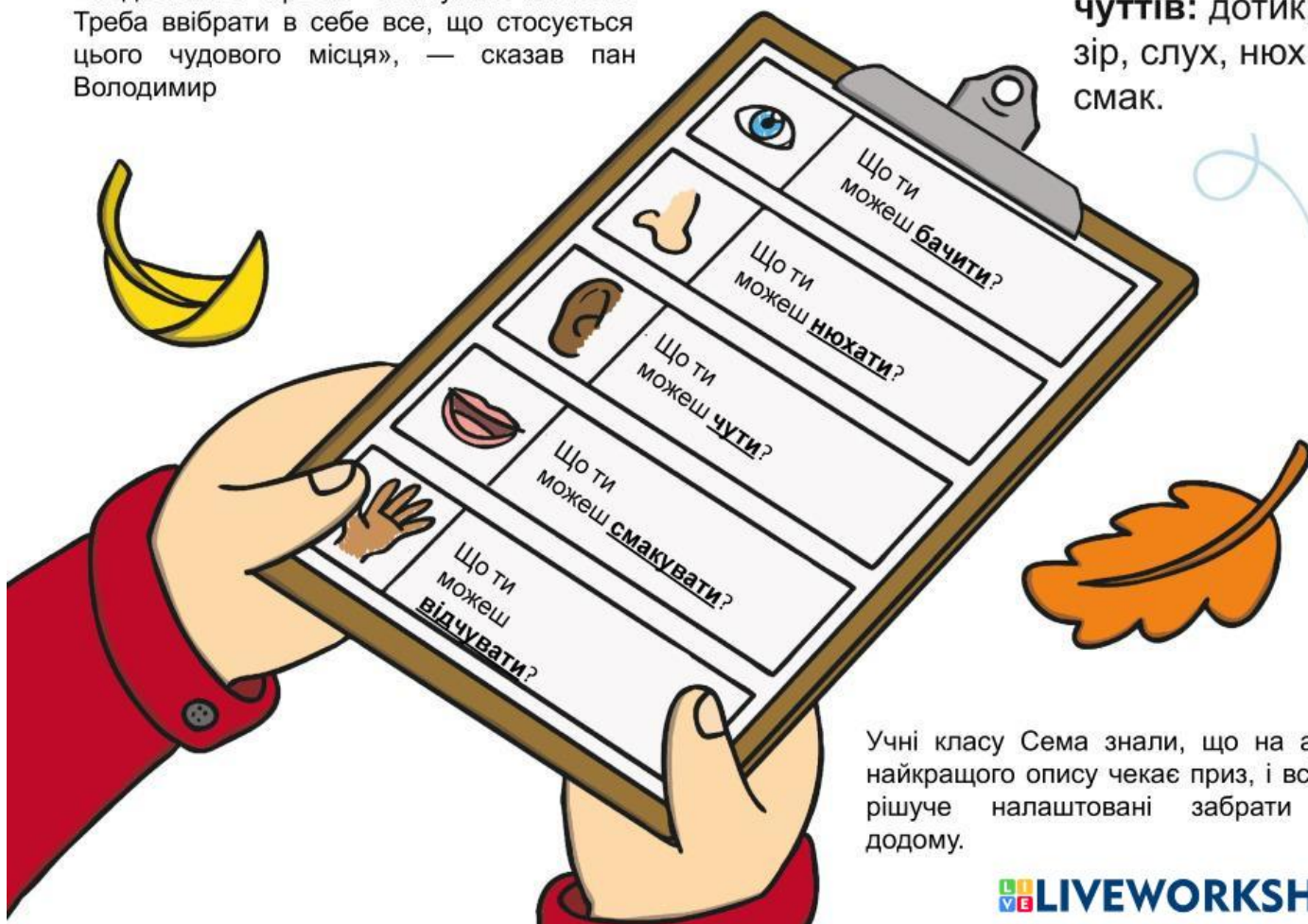
Темою для півріччя була осінь. Діти шукали зміни навколо своєї школи, яка розташована в центрі міста, і тепер настав час продовжити пошуки в іншому середовищі.

Вчитель поставив перед класом завдання використовувати всі свої органи чуття, щоб дослідити ліс восени.

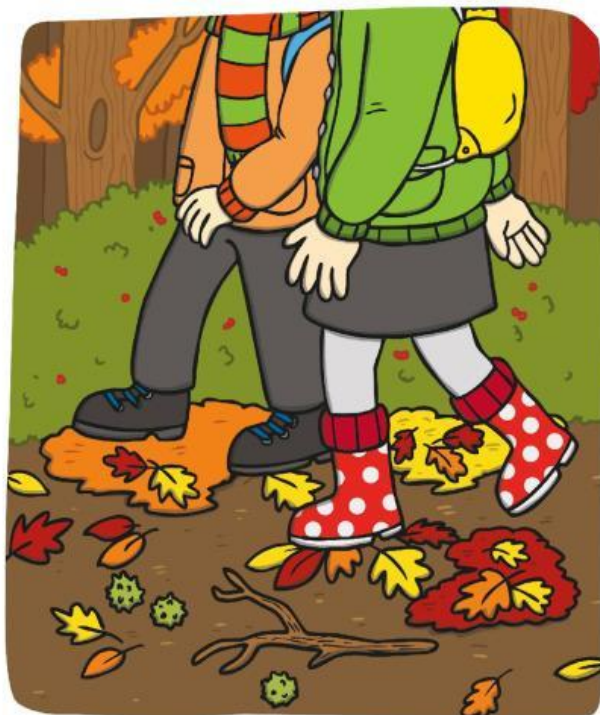
«Недостатньо просто оглянутись навколо. Треба ввібрати в себе все, що стосується цього чудового місця», — сказав пан Володимир

п'ять основних чуттів: дотик, зір, слух, нюх та смак.

Учні класу Сема знали, що на автора найкращого опису чекає приз, і всі були рішуче налаштовані забрати його додому.

Коли вони почали заглиблюватися в ліс, все ще було чутно гудіння та гуркіт автобуса, але як тільки його вимкнули, тиша заповнила повітря. Принаймні, так їм здавалося. Незабаром їхні вуха почали налаштовуватися на звуки природи.

Сухі листя шурхотіли і хрустіли під ногами, а пісні птахів змішувалися в прекрасну симфонію лісових звуків.

Діти продовжували говорити, але їхні голоси були тихими, бо вони слухали звуки, що оточували їх.

Заглиблюючись у ліс, пан Володимир з захопленням вказав на кілька соковитих ожин на колючому кущі, що блищали, наче дорогоцінні камені.

Він пояснив дітям, що ожини не є небезпечними, і дозволив їм спробувати одну. Сем обережно вибрав велику стиглу ягоду серед колючок і поклав її до рота.

Коли він розкусив ягоду, він відчув насичений, соковитий, солодко-кислий смак з терпкими нотками. Вона була дуже смачною!

Сем подивився на небо, воно ледь проглядалися між гілками золотистого листя над головою. Коли клас прибув, небо було вкрите темно-сірими хмарами. Тепер м'які промені сонця пробивалися крізь крони дерев, немов прожектори на лісовій підстилці.

Пухнасті білки збігали на землю, шукаючи горіхи та насіння в килимі хрусткого листя, а потім знову бігли до безпечних дерев.

Сем глибоко вдихнув, і видихнув тепле повітря, яке вмить перетворилось на крижану хмаринку. «Ти схожий на дракона!» — засміявся його друг. Незабаром до них приєднався весь клас.

 LIVEWORKSHEETS

Ніс Сема наповнився насиченим запахом лісу. У повітрі витав аромат гнилого листя і вологих дерев.

Сем помітив, що не всі дерева були голі. Він побачив кілька високих, яскраво-зелених дерев між порожніми гілками і пішов їх оглянути. Для Сема вони пахли Різдвом!

«Ці дерева вічнозелені, — пояснив пан Володимир. — Вони мають зелене листя круглий рік».

Сем, йдучи, провів рукою по шорсткій корі дерев, яка зберігала пам'ять століть. Ковдра з листя і опалих гілок під його ногами була м'якою і приглушувала звук його кроків.

Земля була вкрита зеленими колючими кульками, які кололи його пальці.

«Відкрий їх» — підбадьорило сказав пан Володимир

Сем розірвав оболонку і виявив всередині гладенький, темно-коричневий каштан!

Сонце почало згасати, і незабаром Сем почув стукіт крапель дощу, що танцювали на листі над головою. Незабаром діти мусили сховатися під розлогими гілками величезного дуба.

«Думаю, час повертатися до автобуса», — посміхнувся пан Володимир з-під капюшона свого плаща.

Діти не розмовляли, йдучи. Вони хотіли востаннє **послухати** шелест листя, **понюхати** вічнозелені рослини, **скуштувати** ягоди, **подивитися** на бігаючих білок і **помацати** шорстку кору дерев.

Повернувшись до автобуса, діти зняли мокрі пальто і потерли змерзлі руки, щоб зігрітися.

«Час здавати ваші описи осені», — оголосив пан Володимир, проходячи між рядами і збираючи блокноти.

Автобус рушив назад до міста по звивистих сільських дорогах, а вчитель уважно перевіряв кожну роботу. Після того, що здалося вічністю, він, повернувся на своєму сидінні, щоб оголосити переможця.

«Усі роботи були дуже гарні, але є очевидний переможець», — посміхнувся він. «Переможець — це... СЕМ!»

Сем був у захваті від перемоги в конкурсі і не міг дочекатися, щоб дізнатися, який приз його чекає в школі.

«Яка чудова шкільна екскурсія», — радісно вигукнув він, коли автобус виїхав з лісу і попрямував назад до школи.

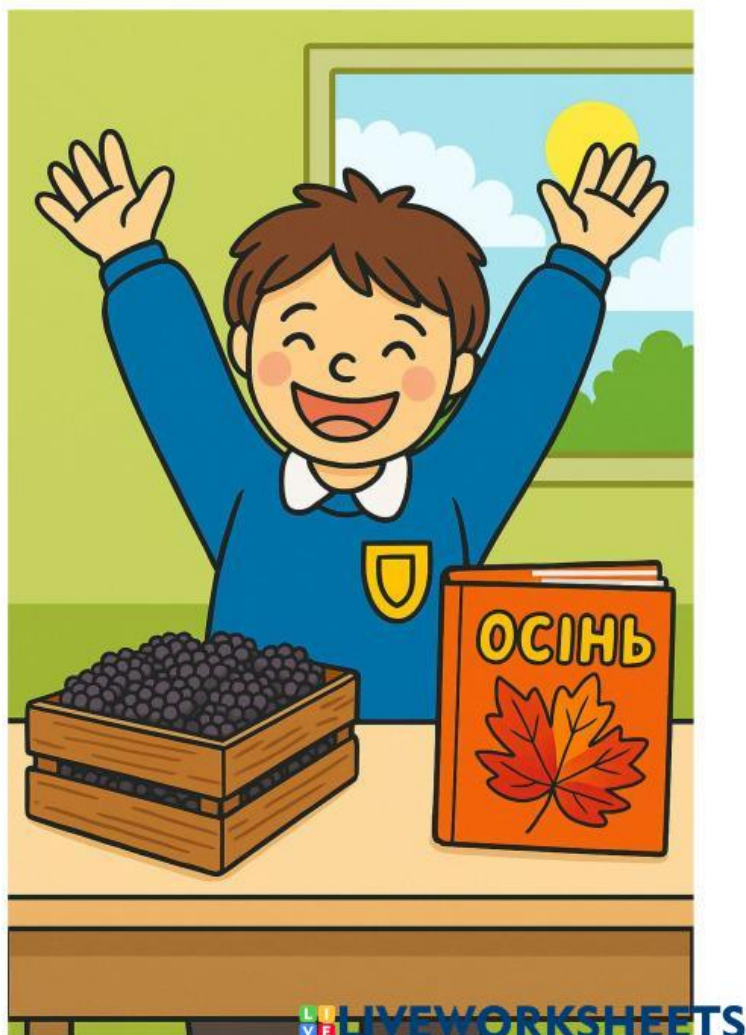

Коли наступного дня Сем переступив поріг школи, його чекала приємна несподіванка. На вчительському столі стояв кошик із блискучою чорною ожиною та новенька книга з яскравою обкладинкою під назвою «**ОСІНЬ**».

— Це твій приз, Сем! — урочисто промовив пан Володимир. — За найтепліші слова про осінь.

У класі запанувала тиша, а потім усі вибухнули оплесками. Сем відчув, як його щоки запалали, але усмішка не сходила з обличчя. Він обережно взяв кошик і книгу, ніби це були найдорожчі скарби.

Того дня ожина здалася йому ще смачнішою, а сторінки книги відкривали перед ним нові таємниці осені. Це був не просто подарунок — це був маленький символ того, що красу можна побачити й описати, якщо дивитися уважно.

Відчуття осені

Завдання 1. Розуміння тексту

Дай відповіді на запитання:

1. Куди їхав клас Сема на екскурсію?
2. Які звуки почули діти в лісі?
3. Що скуштував Сем у лісі?
4. Які дерева залишалися зеленими?
5. Хто став переможцем конкурсу описів?